

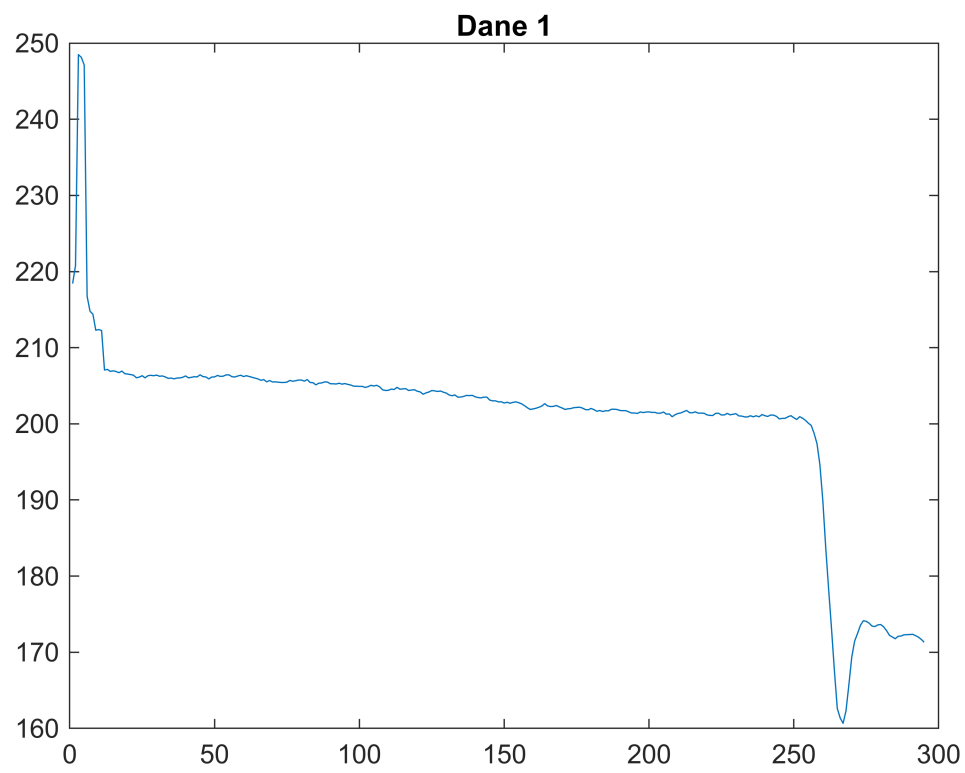
Cele laboratorium:

1. Zaznajomienie się ze środowiskiem MATLAB
2. Ćwiczenie umiejętności:
 - tworzenia wykresów
 - automatyzacji pracy (m-skrypty) i programowania w środowisku MATLAB.
 - typy danych środowiska MATLAB

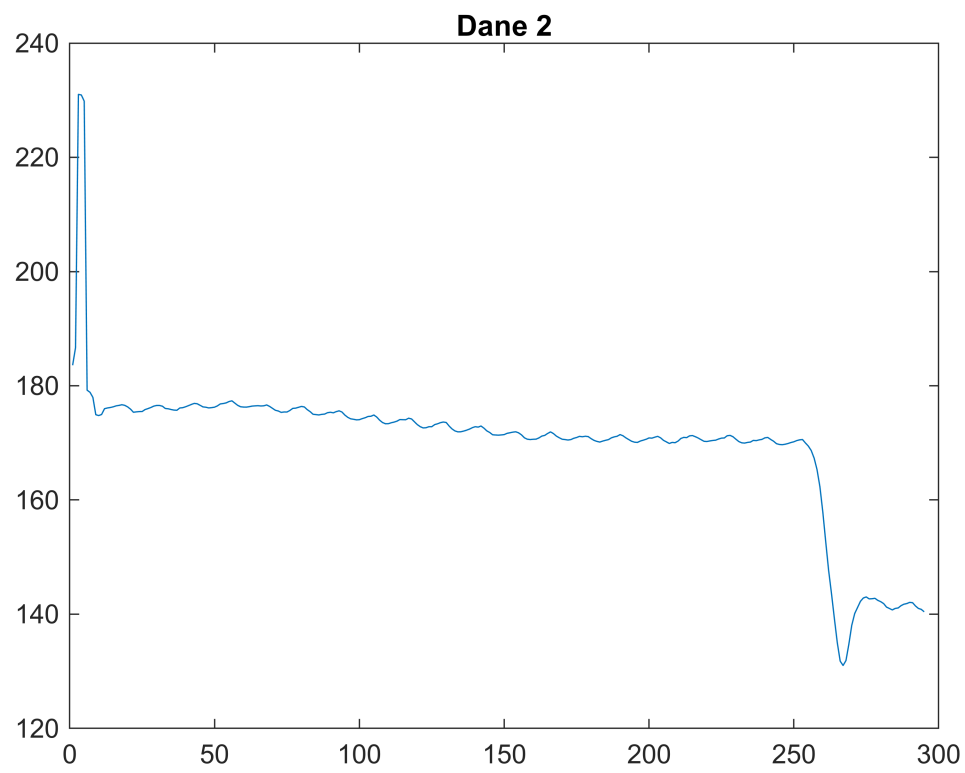
Zadanie 1

a) Utwórz m-skrypt wczytujący dane z pliku daneP.csv a następnie realizującego wizualizację danych na wykresie typu plot (każda zmienna na osobnym wykresie). Dodaj do każdego wykresu osobny tytuł.

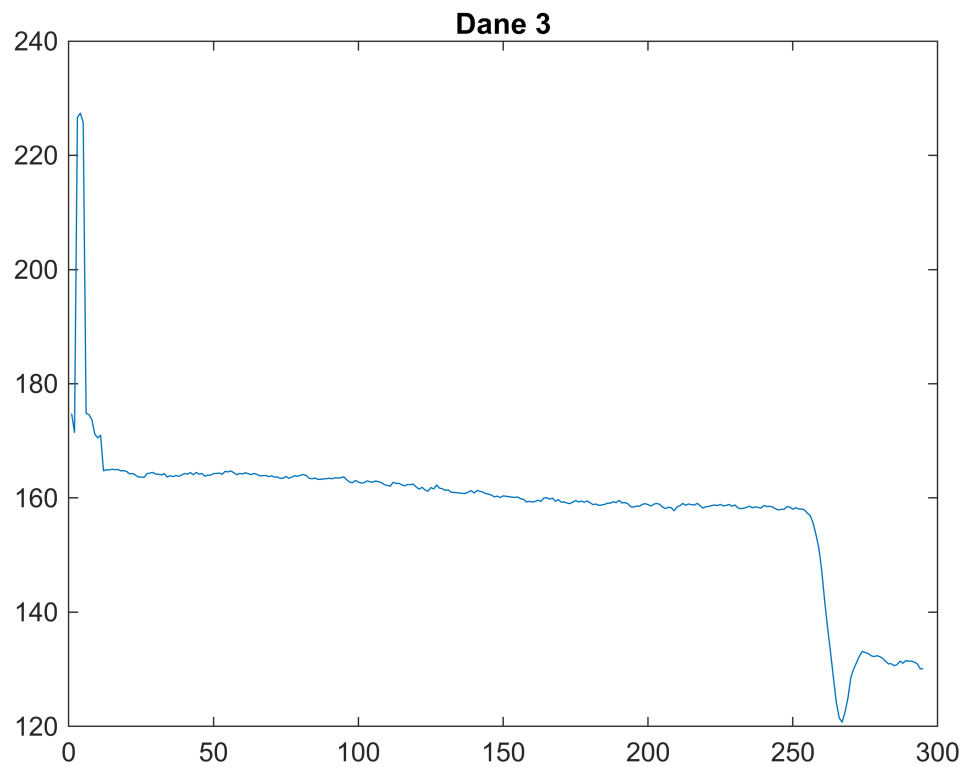
```
clear
dane = readtable("daneP.csv");%wczytanie danych jako tabeli
dane1 = dane(:, 1);
dane2 = dane(:, 2);
dane3 = dane(:, 3);
%rozdzielenie wczytanych danych na pojedyncze wektory
figure
plot(dane1)
title("Dane 1")
```



```
figure
plot(dane2)
title("Dane 2")
```

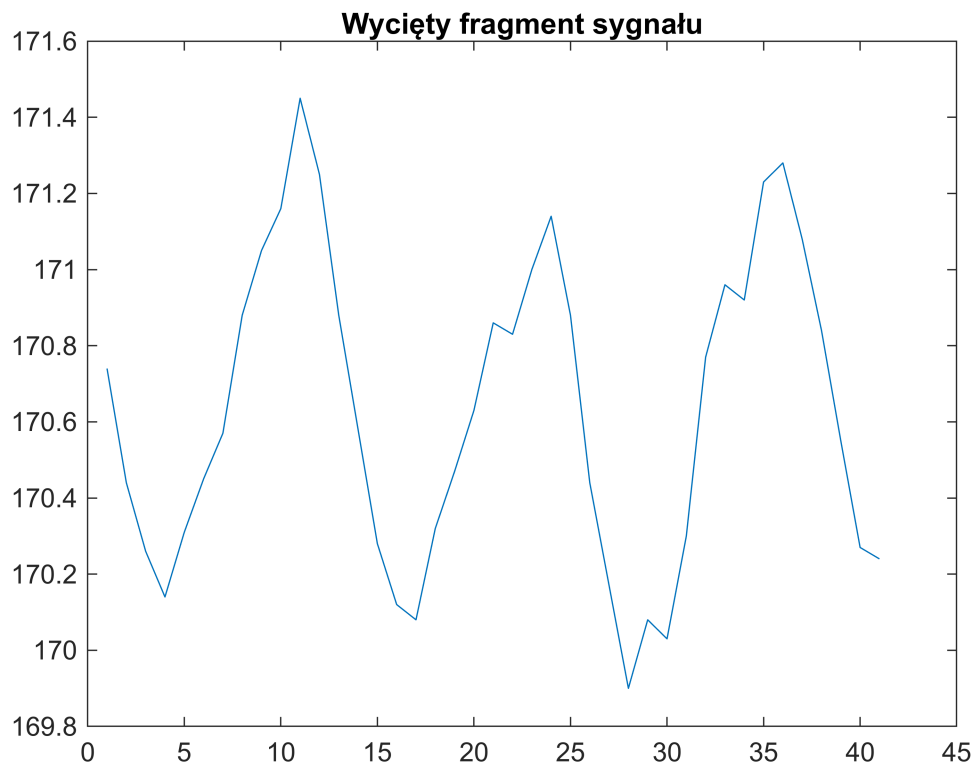


```
figure
plot(dane3)
title("Dane 3")
```


b) Z zaimportowanych danych wybierz taki fragment, na którym widoczny jest sygnał okresowy. Utwórz nową zmienną zawierającą wybrany fragment sygnału i zwizualizuj ją na osobnym oknie wykresu.

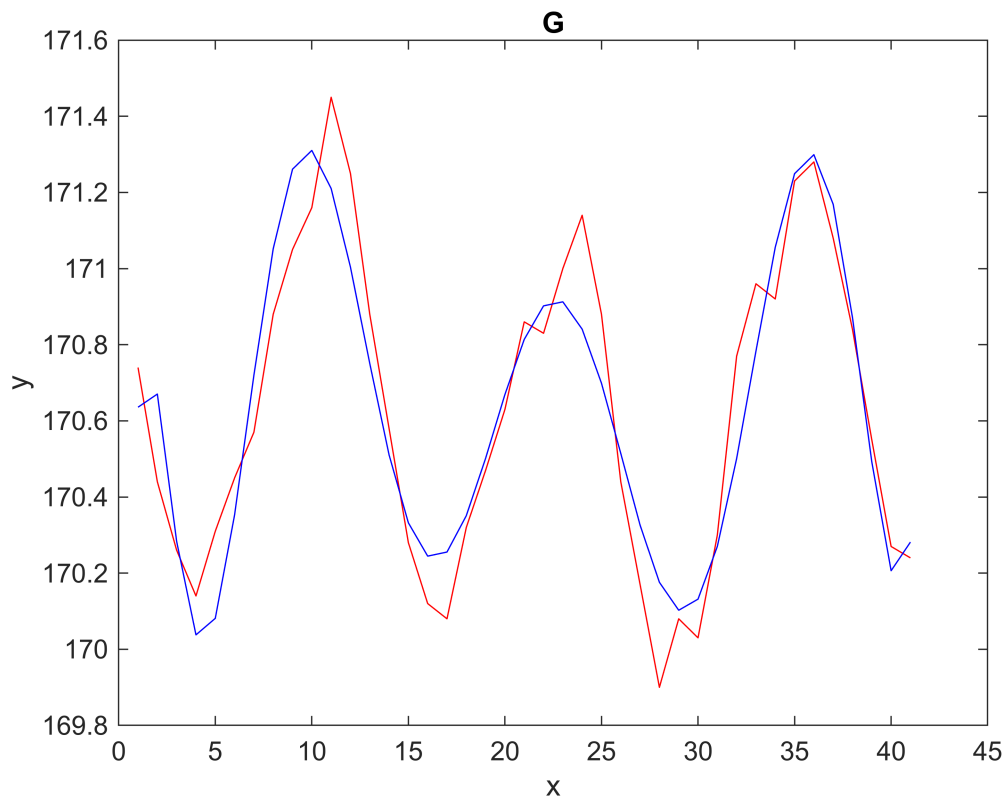
```
okresowe2 = dane2(180:220); % Wybierz fragment sygnału okresowe2  
  
figure  
plot(okresowe2)  
title("Wycięty fragment sygnału")
```


c) Z wybranego fragmentu sygnału, usuń trend poprzez dopasowanie krzywej wielomianowej. Dobierz stopień wielomianu jak najmniejszego stopnia przy zachowaniu jak najmniejszego błędu dopasowania (funkcja norm). Do wykresu z poprzedniego punktu dodaj linię dopasowanego trendu (inny kolor). Utwórz nowy wykres zawierający sygnał z usuniętym trendem.

```
[x] = length(okresowe2);
x=1:1:x;
%wyzaczenie długości fragmentu sygnału oraz stworzenie wektora o takiej
%długości z skokiem 1
n=ones(10,1);
for i=1:1:10
    [p, ~, mu] = polyfit(x, okresowe2, i);
    y=polyval(p,x,[],mu);
    n(i)=norm(okresowe2-y);
    %ta pętla sprawdza dopasowanie wielomianów stopni od 1 do 10
    %do podanego fragmentu sygnału, jednak wszystkie elementy mają bardzo
    %niskie dopasowanie (n ma te same wartości dla każdego indexu więc
    %wyznaczony wielomian nie jest dokładnie dopasowany
end
[p, ~, mu] = polyfit(x, okresowe2,i);
y= polyval(p,x,[],mu);
hold on
plot(x,okresowe2,"r")
title("G")
plot(x,y,'b')
```

```
xlabel("x")
ylabel("y")
hold off
```


d) Znajdź częstotliwość charakterystyczną sygnału. Sformatuj wykres dodając do niego w sposób programowy: opisy osi x,y i tytuł wykresu. Dodaj do wykresu punkt w miejscu maksimum (częstotliwość charakterystyczna) oraz opis informujący o wartości częstotliwości tego maksimum.

```
Fs=295*2;%częstotliwość próbkowania
T=1/Fs;%okres próbkowania
L=numel(okresowe2); % długość sygnału
t=(0:L-1)*T;
y=y-y(1);
Y=fft(y);%otrzymana transformata
P2=abs(Y/L);
P1=P2(1:L/2+1);
```

Warning: Integer operands are required for colon operator when used as index.

```
P1(2:end-1)=2*P1(2:end-1);
f=Fs*(0:(L/2))/L
```

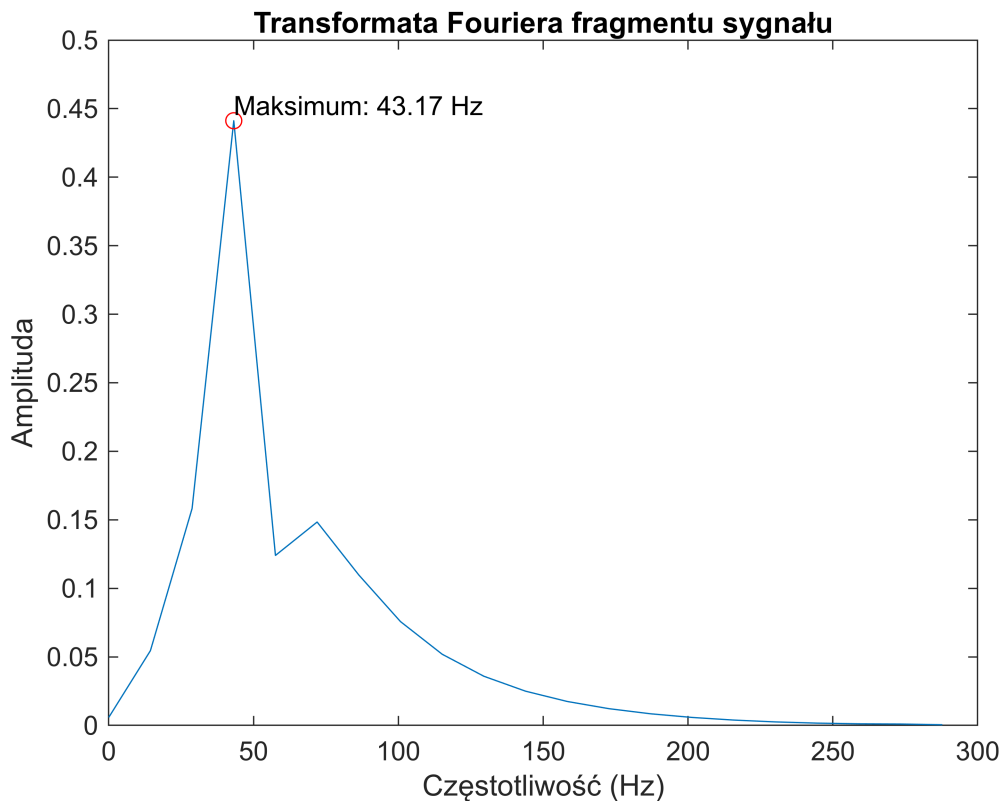
```
f = 1x21
    0    14.3902    28.7805    43.1707    57.5610    71.9512    86.3415   100.7317 ...
```

```
[~, idx] = max(P1); %wyznaczanie indexu dla częstotliwości maksymalnej
czestotliwosc_max = f(idx);%przypisywanie wartości częstotliwości maksymalnej
```

```

% poprzez podanie indexu do f
figure
plot(f, P1);%całość wykresu
hold on;
plot(czestotliwosc_max, P1(idx), 'ro');%zaznaczenie punktu maksymalnego
text(czestotliwosc_max, P1(idx), sprintf('Maksimum: %.2f Hz', czestotliwosc_max), 'VerticalAlign', 'bottom');
xlabel('Częstotliwość (Hz)');
ylabel('Amplituda');
title('Transformata Fouriera fragmentu sygnału');
xlim([0 300])%dostosowanie osi wykresu do otrzymanych danych
ylim([0 0.5])

```


Zadanie 2

a) Przy pomocy polecenia `randn` wygeneruj tablicę 3x3 liczb pseudolosowych `R` o rozkładzie normalnym (średnia 0 i odchylenie standardowe). Następnie utwórz zmienną `A` jako typ `UINT32`, zawierającą liczbę 100. Pomnóż zmienną `R` przez `A`, odpowiednio dostosowując typy danych. Rezultat (zmienna `B`) powinna być typu `UINT32`. Zwróć uwagę czy rezultaty mnożenia są poprawne ! W sprawozdaniu zanotuj liczbę bajtów potrzebną do zapamiętania jednej liczby typu `double` oraz jednej liczby typu `UINT32`

```

R =randn(3,3);
A=uint32(100);
R=uint32(R);
%przy przekształceniu macierzy na macierz typu uint32 elementy
%tej maicерzy przestają być floatami a wartości ujemne zamieniają się w 0
%powoduje to że wyniki mnożenia nie są poprawne mimo tego, że mnożenie

```

```
%zachodzi poprwanie, a otrzymany wynik jest mnożeniem otrzymanej po
%przekształceniu macierzy oraz skłara A
B=A*R;
```

b) Utwórz dwie tablice znakowe zawierające teksty: „ćwiczenie 2” oraz „laboratorium 1”. Połącz te dwie tablice tak aby tablica wynikowa zawierała tekst jak poniżej

```
str1='ćwiczenie 2';
str2='laboratorium 1';
str3=strvcat(str1,str2)
```

```
str3 = 2×14 char array
'ćwiczenie 2 '
'laboratorium 1'
```

```
%funkcja ta łączy stringi, każdemu osobnemu stringowi przypisuje osobną
%linijkę
```

c) Utwórz tablicę znakową str1 zawierającą tekst „Krasnoludy przeszły przez rzekę w bród, nie zamoczywszy swych bród i do tego zmywszy ze swych nóg brud”. Znajdź indeksy słów zaczynających się na literę „b”, kończących na literę „d” i nie zawierających litery „u”.

```
str1="Krasnoludy przeszły przez rzekę w bród," + ...
     " nie zamoczywszy swych bród i do tego zmywszy ze swych nóg brud"
```

```
str1 =
"Krasnoludy przeszły przez rzekę w bród, nie zamoczywszy swych bród i do tego zmywszy ze swych nóg brud"
```

```
str_list=strsplit(str1, ' ')% rozbicie tekstu na liste zawierającą poszczególne słowa
```

```
str_list = 1×18 string
"Krasnoludy" "przeszły" "przez" "rzekę" "w" "bród," "n . . ."
```

```
wyrazenie_regexp = 'b[^u]*d';%wyrażenie które zostanie użyte jako argument funkcji regexp
indeksy=[];
for i=1:numel(str_list)
    if ~isempty(regexp(str_list{i}, wyrazenie_regexp,'once','ignorecase'))
        %funkcja sprawdza czy dane słowa spełniają nałożone ograniczenia
        indeksy= [indeksy,i];
        %jeżeli tak zapisuje ich indeksy w liscie słów
    end
end
indeksy
```

```
indeksy = 1×2
        6    10
```

d) Utwórz tablicę komórkową o rozmiarze 2x2 zawierającą następujące dane jak na rysunku poniżej. Wybierz z tablicy komórkowej, tablicę liczb pseudolosowych znajdującą się w komórce 2-wiersz, 1- kolumna, dodaj do niej wartość 100, a rezultat zapisz w to samo miejsce do tablicy komórkowej.


```

tablica= cell(2,2);
tablica{1,1}=123;
tablica{1,2}='abcd';
tablica{2,1} = randi(3,3);%prawdopodobnie najbardziej optymalne było by użycie randn ale
%macierz nie wyglądała by estetycznie w tabeli
tablica{2,2} = 0.1;
tablica{2,1}= tablica{2,1}*100

```

tablica = 2x2 cell

	1	2
1	123	'abcd'
2	[100,100,100;300,100,200;100...	0.1

e) Oblicz całkę oznaczoną w przedziale $\in (-2,2)$ z funkcji $() = 2 - 2 \cdot + 4$ i narysuj jej wykres dla tego przedziału.

```

fun = @(x) x.^2 -2*x+4;
q=integral(fun,-2,2)

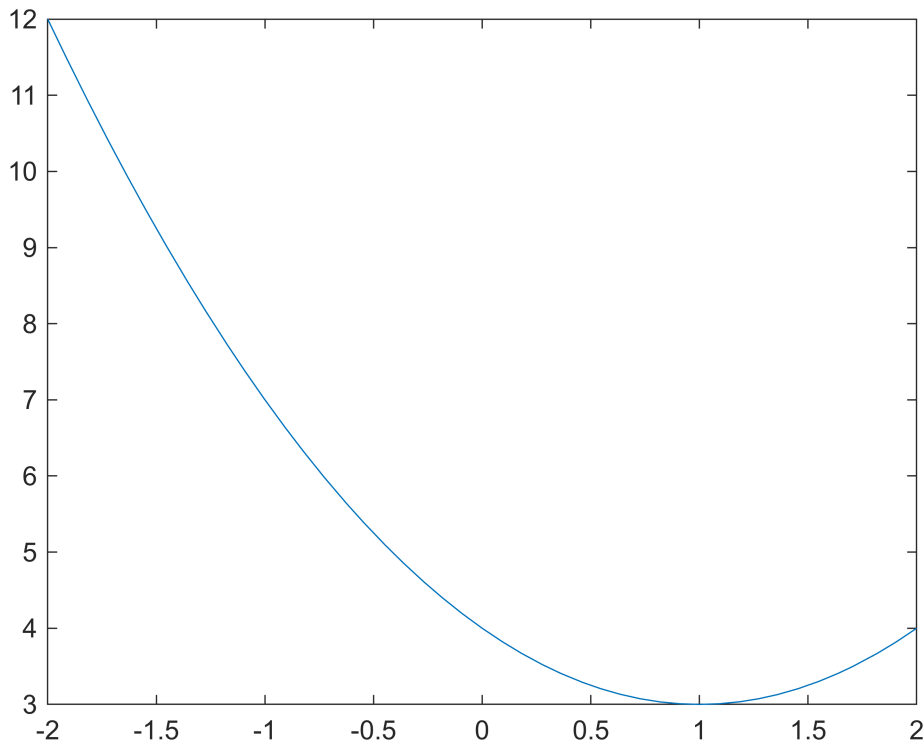
```

q = 21.3333

```

figure
fplot(fun, [-2,2])%wykres funkcji

```



```

y=zeros(41,1);

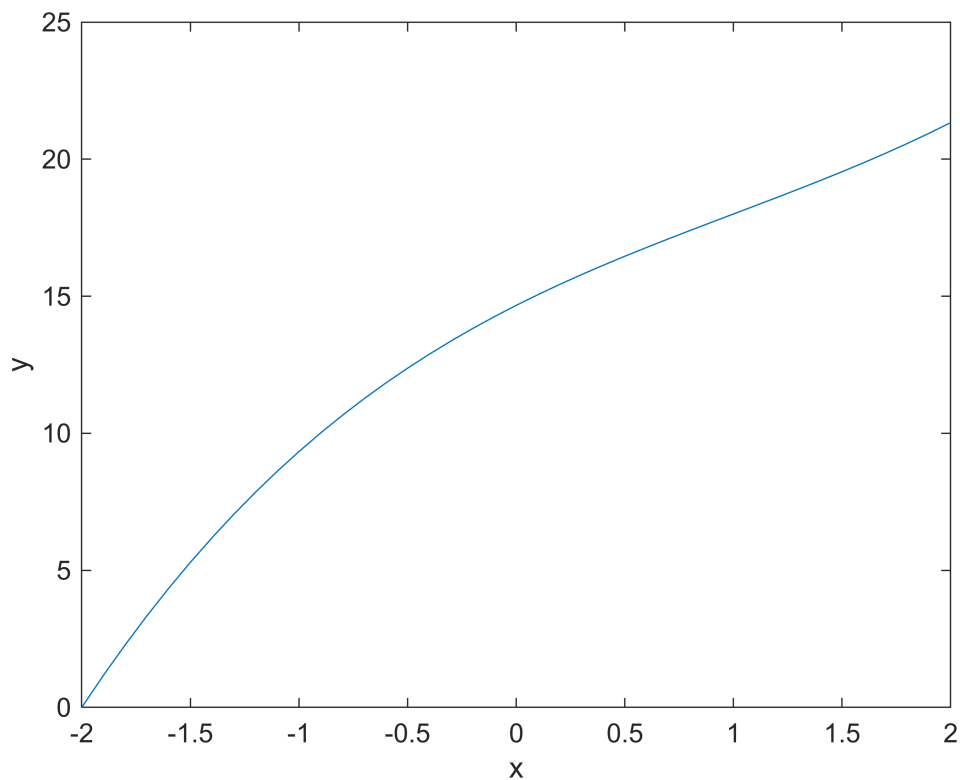
```

```
x=-2:0.1:2;
```

```
for i = 1:1:41  
    y(i)=integral(fun,-2,x(i));  
end  
y
```

```
y = 41x1  
    0  
  1.1703  
  2.2827  
  3.3390  
  4.3413  
  5.2917  
  6.1920  
  7.0443  
  7.8507  
  8.6130  
  ⋮
```

```
figure  
plot(x,y)%wykres całki  
xlabel("x")  
ylabel("y")
```


f) Utwórz typ danych tabelaryczny (table) zawierający dane jak na rysunku poniżej. Wyeksportuj dane z tabeli do pliku CSV.

```

imiona={'Rafał','Monika','Paweł','Elżbieta','Mirek'};
imiona = string(imiona);
matematyka = randi([30, 100], 1, 5);
fizyka = randi([0, 100], 1, 5);
chemia = randi([0, 100], 1, 5);
T=table(imiona,'matematyka','fizyka','chemia','VariableNames',{'Imiona','Matematyka','Fizyka','Chemia'});
%aby ustawienie odpowiednich elementów było pionowe, a nie poziome należy
%wszystkie listy użyć w funkcji jako transpozycje tych list
writetable(T, 'Tabela.csv', 'Delimiter', ',');
disp(T)

```

Imiona	Matematyka	Fizyka	Chemia
"Rafał"	37	43	11
"Monika"	85	70	94
"Paweł"	50	76	18
"Elżbieta"	72	43	26
"Mirek"	98	66	80

Wnioski:

1. Matlab zawiera wiele funkcji matematycznych, które znacznie ułatwiają wykonywanie wielu obliczeń oraz reprezentację danych. Funkcje, takie jak *fft*, *integral*, *polyfit*, *polyval*, *norm*, *table*, działają również na wektorach, o ile wektory przekazywane są jako argumenty w odpowiedniej formie.
2. Oprogramowanie to pozwala także na zapisywanie danych w formie tabeli do osobnych plików za pomocą funkcji *writetable*. Warto również zwrócić uwagę, że wczytywanie danych z pliku jest możliwe, ale należy pamiętać o odpowiedniej komendzie w zależności od rodzaju pliku i danych, jakie ten plik zawiera. Można także skorzystać z wbudowanej właściwości Matlab, znanej jako import wizard, która może napisać funkcję do wczytywania zaznaczonych przez nas danych.
3. Matlab posiada również funkcje służące do interpretowania tekstu jako dane, a także operowania na tak stworzonych danych np. *regexp*, *strsplit*
4. FFT czy Fast Fourier Transform to funkcja pozwalająca na dokonanie transformaty Fouriera na danych otrzymanych jako argument, polega to w rozłożeniu sygnału na składowe co pozwala określić, które częstotliwości są dominujące w tym sygnale